

Durmuş Hocaoğlu

Ortadoğu'nun En Uzun İki Senesi ve Türkiye'nin Kâbûsu

Yeniçağ., "Analiz"., 20 Ağustos 2006, Pazar., s.08
"Analiz" Sıra No: 432; 2006-094; Ağustos-07

YENIÇAG

Yarıda kestiğimiz bir önceki yazımızdan devam edeceğiz, ancak, aradan iki gün geçmiş olduğu için az birazcık yukarıdan başlayalım:

Bizim de bir parçası, hattâ en mühim parçası olduğumuz "Bölge", içindeki kritik şartlarda ciddî bir irâde imtihânından geçmektedir ve fikrimce önümüzdeki iki sene - **"Ortadoğu'nun en uzun iki senesi"** olacak iki sene - zarfında ya salâha kavuşacak ya da felâkete dûçâr olacaktır ve bu sonuç da tarafeynden irâdesi daha baskın olan tarafından tâyin edilecektir.

İmdi bütün mes'ele, büyük ihtimâlle, Ortadoğu'nun bu en uzun iki senesinin nihâyetinde kimin irâdesinin galip çıkacağına bağlı gözükmektedir.

Neden iki sene?

Şundan ki:

Amerika'nın şu ânda tatbîk etmekte olduğu saldırgan politika, tırmanışının kritik limitlerine yaklaşmaktadır. Pençesini Afganistan'a atarak Asya'nın kalbine uzanan Amerika'nın, İran-Suriye-Irak hattını tam olarak eline geçiremediği takdirde hem burada tutunabilmesi ve hem de tutunmuş olsa bile müstakarr bir varlık sâhibi olması hayli müşkilât arz etmektedir. Denizlere bağlantısı olmayan bir Afganistan üzerinde hâkimiyet te'sîs etmek, maksada muvâfık olamaz; er veya geç, hattâ muhtemelen o kadar geç bile değil, elden çıkmaya mahkûmdur. Bu vaziyet tahtında, soluk alacak tek açık kapı olarak Pakistan kalmaktadır ve fakat o da her ne kadar Amerikan yanlısı bir politika tâkip etmekte ise de bu, arzu edilen seviyede değildir ve olamaz da. Bu sebeple Bush ve ekibi, iktidarlarının sonu olacak olan 2008 nihâyetine dek, yâni iki sene zarfında, bu işi, yâni İslâm dünyasının yatay (ufkî) ve dikey (şâkulî) iki hatla kesilerek Ortadoğu'nun kolonize edilmesi mes'elesini halletmelidirler; buna mecburdurlar.

Aksi takdirde, ne olabilir?

Fikrimce, her ne kadar birçok ihtimâlden söz edilebilirse de, birbirine taban-tabana zıt olan ikisi kuvvetle ön plana çıkmaktadır. İhtimâllerin ilki, mağlûbiyetle hıncı ve saldırganlığı daha da katmerlenmiş, diğeri ise yüzünü ric'ate çeviren bir Amerika'nın ortaya çıkmasıdır.

Birinci ihtimâl, zirveden düşmeye başladığını hisseden, gururu kırılmış bir toplum hâline dönüşecek ya da bu yönde ajite edilecek Amerikan toplumunun desteğini arkasına alacak olan daha yırtıcı bir ekibin iktidârı devralmasıdır. Amerikan toplumunun Avrupa toplumuna nisbetle harbetmeye daha alışkın, aynı zamanda, bugüne değin girmiş olduğu harplerde ciddî bir tahrîbat almamış olmasının da te'sîriyle, harp karşısında psikik olarak daha mukavim olduğu da göz önüne alınacak olursa, bu

ihimâlin küçümsenmemesi gerekir. Ayrıca, bu ihtimâli güçlendirecek bir âmil olarak, dünyada otoritesini ve itibârını kaybetmeye başlayacak olan Amerika'nın, Zenci-Beyaz ihtilâfı başta olmak üzere ırk ayrımcılığı ve İspanik mes'elesi başta olmak üzere etnikçilik gibi dâhilî problemlerinin daha bir şiddet ve vurgu ile gündeme gelebileceği düşüncesiyle, dikkatleri dâhilden hârice çevirecek bir harekâtın millî tesânüdün pekiştirilmesine ciddî bir katkı sağlayacağını düşünen Derin Amerikan Devleti'nce tercîh edilebileceğini de eklemek îcap eder.

İkincisi, Amerikan toplumunun moral bir yıkıntı, Vietnam Sendromu gibi bir sendroma mâruz kalması ihtimâline dayanan bir senaryodur. Bu vaziyetin takakkuk etmesi takdîrinde, 2008 seçimlerinde, yâni iki sene sonra, yeni ekibin, harbe devam istikametinde irâdesi git-gide zayıflayan Amerikan cemiyetini "daha zorlu" olacağı âşikâr bir harbe iknâ etmeye çalışmak yerine, Bölge'yi terketmek ve daha mütevâzı sınırlara çekilmek üzerine kurulu bir politik programla iktidara gelmeleri ihtimâli yüksek bir değer taşımaktadır.

Acaba hangisi? Şu ânda buna kesin bir karar vermek kehânete soyunmak demektir; her ikisi de olabilir.

Her ikisi de olabilir, zâten ihtimâl demek bu demektir; ancak, ihtimâl değil kat'iyet taşıyan husus, önümüzdeki, bilhassa son İsrail saldırılarından itibâren iki senenin Ortadoğu'nun en kritik, en uzun iki senesi olacağıdır: Irâdelerin boy ölçüşeceği, nihâî netîceyi irâdelerin tâyin edeceği, Amerika için olduğu kadar ve daha da fazlası ile, Türkiye, İran, Araplar, Yahûdiler ve Kürtler için de, iki sene değil iki asır kadar uzun, bunalımlı, gergin, kritik, her hatâsının ağır bedellere mâlolacağı iki sene.

Önümüzde uzun, up-uzun, geçmek bilmeyen, kâbus gibi iki senemiz var; başımızda ise daha büyük bir kâbus: Siyâsetini esen rüzgârların belirlediği, irâdesiz bir iktidar.

